

แผนพัฒนาท้องถิ่น ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ –
๒๕๗๐) (เพิ่มเติม/เปลี่ยนแปลง ฉบับที่ ๔)

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนรัง
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด

งานวิเคราะห์นโยบายและแผน

คำนำ

ด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๑๗ โดยให้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนความต้องการอำเภอ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ตลอดจนสามารถบูรณาการแผนงาน / โครงการ / กิจกรรม และงบประมาณในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดให้กับประชาชน จึงดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาพร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นระยะเวลาห้าปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ตามหนังสือด่วนที่สุด มท ๐๘๐.๓/ ว ๗๔๖๗ เรื่องซักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓

“แผนพัฒนาท้องถิ่น” หมายความว่า แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชนอันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนา ที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าและให้หมายความรวมถึงการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนรัง และคณะผู้จัดทำ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๖ -๒๕๗๐ (แก้ไข เพิ่มเติม ฉบับที่ ๔) ฉบับนี้จะได้ใช้เป็นแนวทางการจัดทำงบประมาณประจำปีและตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนรังอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

งานวิเคราะห์นโยบายและแผน
องค์การบริหารส่วนตำบลโนนรัง

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของตำบลโนนรัง

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของตำบลโนนรัง

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้ง ตำบลโนนรัง แบ่งการปกครองออกเป็น ๙ หมู่บ้าน เป็นตำบลที่เล็กที่สุดในเขตรับผิดชอบของอำเภอเมืองร้อยเอ็ด และอยู่ติดกับเขตตำบลรอบเมืองและชุมชนเมือง มีระยะทางห่างจากอำเภอเมืองร้อยเอ็ดประมาณ ๖ กิโลเมตร

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ทิศเหนือ : ติดกับ ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด

ทิศใต้ : ติดกับ ตำบลโนนตาล อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด

ทิศตะวันออก : ติดกับ ตำบลหนองไผ่ อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด

ทิศตะวันตก : ติดกับ ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด

มีลักษณะเป็นที่ราบสูงสภาพดินเป็นดินร่วนปนทราย มีความเหมาะสมในการทำการเกษตร การใช้ประโยชน์ที่ดินส่วนใหญ่ทำนา ทำการเกษตร และเป็นที่อยู่อาศัย เนื้อที่รวม ๑๖,๐๙๓ ไร่ พื้นที่ ๒๕.๗๕ ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นที่สาธารณะประโยชน์คงพันชาติ ๑,๑๑๔ ไร่ ๒ งาน ๙ ตารางวา แนวเขตพื้นขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนรังดังนี้

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศอยู่ในประเภทฝนเมืองร้อน ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๑,๑๙๖.๘ ลูกบาศก์ มิลลิเมตร ฝนตกชุกในเดือนมิถุนายนถึงกันยายน อากาศร้อนแห้งแล้งในเดือนกุมภาพันธ์ถึงเมษายน

ตารางที่ ๑ ลักษณะภูมิอากาศ

ข้อมูลภูมิอากาศที่สำคัญ	หน่วย	ช่วงพิสัยค่ารายปีเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ยรายปี
อุณหภูมิ	องศาเซลเซียส	๒๑.๗๕ (ม.ค.) - ๓๐.๔๑ (พ.ค.)	๒๗.๕๖
ความชื้นสัมพัทธ์	เปอร์เซ็นต์	๖๑.๕๐ (มี.ค.) - ๘๔.๓๑ (ก.ย.)	๗๓.๑
ความเร็วลม	น็อต	๑.๗๘ (ก.ย.) - ๔.๒๑ (ธ.ค.)	๒.๕๓
เมฆปกคลุม	(๐-๑ อ็อกต้า)	๒.๙๒ (ม.ค.) - ๘.๔๖ (ก.ค.)	๖.๐๑
ปริมาณการระเหยจากภาค	มิลลิเมตร	๕.๗๖ (มี.ค.) - ๓.๗๓ (ก.ย.)	๔.๖๖
ปริมาณการระเหยจากพืช	-	-	-

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะของดินในพื้นที่เป็นดินร่วน ปนทราย พื้นราบเหมาะแก่การเพาะปลูกข้าว

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนรัง มีแหล่งน้ำบาดาลเป็นน้ำต้นทุนผลิตน้ำประปา และมีแหล่งน้ำผิวดินไว้สำหรับการเกษตรกรรม ดังนี้

๑.๕.๑ คลองชลประทานหนองหญ้าม้า : อยู่ในพื้นที่ บ้านโนนสวรรค์ หมู่ที่ ๙ และบ้านโนนรัง หมู่ที่ ๑

๑.๕.๒ หนองตุ : อยู่ในพื้นที่ บ้านโนนสัน หมู่ที่ ๓ มีเนื้อที่ ๑๐ ไร่ ๑ งาน ๔.๖ ตารางวา

๑.๕.๓ หนองบัว : อยู่ในพื้นที่ บ้านโนนสัน หมู่ที่ ๓ มีเนื้อที่ ๑๒ ไร่ ๑๓.๑ ตารางวา

๑.๕.๔ หนองแค : อยู่ในพื้นที่ บ้านโนนสัน หมู่ที่ ๘ มีเนื้อที่ ๕๗ ไร่ ๑ งาน ๑๗ ตารางวา

๑.๕.๕ หนองแวง : อยู่ในพื้นที่ บ้านหนองคัน หมู่ที่ ๗ มีเนื้อที่ (เนื้อที่ยังไม่ชัดเจน)

๑.๕.๖ หนองกอง : อยู่ในพื้นที่ บ้านหนองคัน หมู่ที่ ๗ มีเนื้อที่ (เนื้อที่ยังไม่ชัดเจน)

๑.๕.๖ หนองเก่า : อยู่ในพื้นที่ บ้านค้อ หมู่ที่ ๖ มีเนื้อที่ (เนื้อที่ยังไม่ชัดเจน)

๑.๕.๗ หนองสิมน้อย: อยู่ในพื้นที่ บ้านโนนรัง หมู่ที่ ๒ มีเนื้อที่ (เนื้อที่ยังไม่ชัดเจน)

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนรัง มีป่าไม้เพียงเล็กน้อย เช่น ไม้ยางนา ไม้ตะบาก เป็นส่วนมากมีลักษณะเป็นป่าไม้อนุรักษ์อยู่ ๓ ที่ ดังนี้

๑.๖.๑ ดอนปู่ตาบ้านค้อ หมู่ที่ ๖

๑.๖.๒ วัดป่าบ้านหนองแค หมู่ที่ ๘

๑.๖.๓ วัดป่าบ้านโนนสัน หมู่ที่ ๓

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง จำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมด ๙ หมู่บ้าน ประกอบด้วย

หมู่ที่ ๑ บ้านโนนรัง	หมู่ที่ ๒ บ้านโนนรัง
หมู่ที่ ๓ บ้านโนนสัน	หมู่ที่ ๔ บ้านหินตั้ง
หมู่ที่ ๕ บ้านค้อ	หมู่ที่ ๖ บ้านค้อ
หมู่ที่ ๗ บ้านหนองคัน	หมู่ที่ ๘ บ้านหนองแค
หมู่ที่ ๙ บ้านโนนสวรรค์	

๒.๒ การเลือกตั้ง ตำบลโนนรังแบ่งเขตพื้นที่การเลือกตั้ง ๙ เขต มี ๑ หน่วยเลือกตั้ง เดิม องค์การบริหารส่วนตำบลโนนรัง ได้แบ่งเขตการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโนนรัง ทั้งเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เป็น ๙ เขตเลือกตั้ง สมาชิกสภาออกเป็น ๙ เขต ดังนี้

เขตเลือกตั้งที่ ๑ คือ	หมู่บ้านบ้านโนนรัง
เขตเลือกตั้งที่ ๒ คือ	หมู่บ้านบ้านโนนรัง
เขตเลือกตั้งที่ ๓ คือ	หมู่บ้านบ้านโนนสัน
เขตเลือกตั้งที่ ๔ คือ	หมู่บ้านบ้านหินตั้ง
เขตเลือกตั้งที่ ๕ คือ	หมู่บ้านบ้านค้อ
เขตเลือกตั้งที่ ๖ คือ	หมู่บ้านบ้านค้อ
เขตเลือกตั้งที่ ๗ คือ	หมู่บ้านหนองคัน
เขตเลือกตั้งที่ ๘ คือ	หมู่บ้านบ้านแค
เขตเลือกตั้งที่ ๙ คือ	หมู่บ้านบ้านโนนสวรรค์

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ครั้งล่าสุด (วันอาทิตย์ ที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔)

- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๓,๘๘๑ คน
จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๔,๘๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๕๙

- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ๓,๘๗๘ คน
จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๔,๘๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๕๙

หมู่ที่	หมู่บ้าน	รายชื่อ	ตำแหน่งในสภา
		นายคำลือ อนุพันธ์	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโนนรัง
		นายสำเนียร วินทะไชย	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโนนรัง
		นายวีรวุฒิ จอมคำสิงห์	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโนนรัง
๑	โนนรัง	นายสุธากร แก้วปัดโชติ	สมาชิกสภา อบต. เขต ๑
๒	โนนรัง	นายอนนท์ กาชัย	สมาชิกสภา อบต. เขต ๒
๓	โนนสัน	นายคำผล วิจิตชะจี	สมาชิกสภา อบต. เขต ๓
๔	หินตั้ง	นายคำพันธ์ นนท์พิทักษ์	สมาชิกสภา อบต. เขต ๔
๕	ค้อ	นายถาวร จอมคำสิงห์	สมาชิกสภา อบต. เขต ๕
๖	ค้อ	นายสุรพล วินทะไชย	สมาชิกสภา อบต. เขต ๖ (รองประธานสภา)
๗	หนองคัน	นายวีระวัฒน์ จอมคำสิงห์	สมาชิกสภา อบต. เขต ๗
๘	หนองแค	นายปัญญา ประทุมเศษ	สมาชิกสภา อบต. เขต ๘
๙	โนนสวรรค์	นายปรีดี สิมมาสุข	สมาชิกสภา อบต. เขต ๙ (ประธานสภา)

๓. ประชากร

ตำบลโนนรังมีประชากรทั้งสิ้น จำนวน ๕,๙๙๖ คน แยกเป็นชาย ๒,๙๘๗ คน หญิง ๓,๐๐๙ คน (ข้อมูลระหว่างวันที่ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖)

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร			จำนวนครัวเรือน	ผู้นำหมู่บ้าน
		ชาย	หญิง	รวม		
๑	บ้านโนนรัง	๔๓๔	๔๔๕	๘๗๙	๓๓๙	นางสาววัลยา มีโสภา (ผู้ใหญ่บ้าน)
๒	บ้านโนนรัง	๓๒๕	๓๕๔	๖๗๙	๒๑๓	นายสุรพล ทิพย์ปัญญา (ผู้ใหญ่บ้าน)
๓	บ้านโนนสั้น	๔๑๐	๓๖๖	๗๗๖	๑๙๙	นายนำพล วิทยา (ผู้ใหญ่บ้าน)
๔	บ้านหินตั้ง	๒๑๕	๒๐๐	๔๑๕	๑๒๖	นายสุรศักดิ์ ตรีกุล (ผู้ใหญ่บ้าน)
๕	บ้านค้อ	๕๒๔	๕๕๕	๑,๐๗๙	๓๒๑	นายนรินทร์ จอมคำสิงห์ (ผู้ใหญ่บ้าน)
๖	บ้านค้อ	๔๔๐	๔๒๗	๘๖๗	๒๖๖	นายสุจิน จอมคำสิงห์ (กำนัน)
๗	บ้านหนองคัน	๑๔๕	๑๕๐	๒๙๕	๑๐๔	นางสาวบัณฑิตา จอมคำสิงห์ (ผู้ใหญ่บ้าน)
๘	บ้านหนองแค	๑๒๑	๑๑๖	๒๓๗	๗๐	นายธนยศ บุญวิเศษ (ผู้ใหญ่บ้าน)
๙	บ้านโนนสวรรค์	๓๗๖	๔๑๑	๗๘๗	๔๐๔	นายสมบัติ บุญวิเศษ (ผู้ใหญ่บ้าน)
รวม		๒,๙๙๐	๓,๐๒๔	๖,๐๑๔	๒,๐๔๒	

ที่มา : สถิติ ประชากรทางการทะเบียนราษฎร ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๗

๔. สภาพสังคม

๔.๑ การศึกษา

๔.๑.๑. โรงเรียนประถมศึกษา ๑ แห่ง ได้แก่

- โรงเรียนบ้านโนนสั้น-หนองแค สามัคคี สถานที่ตั้ง บ้านโนนสั้น หมู่ที่ ๓ ต.โนนรัง

อ.เมืองร้อยเอ็ด จ.ร้อยเอ็ด

๔.๑.๒. โรงเรียนมัธยมศึกษา(ขยายโอกาส) ๒ แห่ง ได้แก่

- โรงเรียนบ้านโนนรัง สถานที่ตั้ง บ้านโนนรัง หมู่ที่ ๑ ต.โนนรัง อ.เมืองร้อยเอ็ด

จ.ร้อยเอ็ด (มัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓)

- โรงเรียนบ้านค้อ สถานที่ตั้ง บ้านค้อ หมู่ที่ ๖ ต.โนนรัง อ.เมืองร้อยเอ็ด

จ.ร้อยเอ็ด (มัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓)

๔.๑.๓. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน ๒ แห่ง ได้แก่

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนรัง จำนวนนักเรียนประมาณ ๒๖ คน
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านค้อ จำนวนนักเรียนประมาณ ๒๒ คน

๔.๑.๔. การศึกษานอกระบบ(กศน.บ้านโนนรัง) ๑ แห่ง

- สถานที่ตั้ง รพ.สต.บ้านโนนรัง

๔.๒ สาธารณสุข

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชากรในชุมชนได้แก่โรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน โรคหลอดเลือด โรคไข้เลือดออก มือ-ปาก-เท้าในเด็ก และโรคอื่นๆ อีกมาก ตำบลโนนรัง มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลหน่วยงานด้านสาธารณสุข สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ มีดังนี้

๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านโนนรัง	จำนวน	๑	แห่ง
๒. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน	จำนวน	๙	แห่ง

๔.๓ อาชญากรรม

ไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น มีการติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบทางร่วมทางแยกรวมทั้งได้ติดตั้งจุดตรวจจุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติเหตุอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

บุคลากรทางการรักษาความสงบเรียบร้อยในตำบล

- อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)
- เจ้าหน้าที่ให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินขั้นพื้นฐาน

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหา ยาเสพติดในพื้นที่ตำบลโนนรัง มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดมีประชาชนและเยาวชนใช้สารเสพติดและมีผู้ป่วยจิตเวชจากการใช้สารเสพติดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และมีมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๕ ณ ทำเนียบรัฐบาลกำหนดมาตรการเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหาเสพติดและผู้ป่วยจิตเวช เพื่อรองรับการดูแลและส่งต่อผู้ป่วย จึงกำหนดให้ทุกตำบลจัดตั้งศูนย์คัดกรองและส่งต่อในพื้นที่ตำบลโนนรัง ตั้งอยู่ที่ รพ.สต.บ้านโนนรัง หมู่ที่ ๑ ตำบลโนนรัง

๑. ศูนย์คัดกรองและส่งต่อผู้ใช้สารเสพติด	จำนวน	๑	แห่ง
---	-------	---	------

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนรัง ได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

๑. ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
๔. โครงการการจ้างนักเรียน/นักศึกษาทำงานช่วงปิดภาคเรียน
๕. โครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง
๖. โครงการปรับปรุงซ่อมแซมบ้านผู้ยากไร้ ผู้สูงอายุ

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

๑. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๕ (ร้อยเอ็ด - สุวรรณภูมิ)
๒. ทางหลวงแผ่นดิน รอ.ถ.๑๐๘-๐๑ แยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๑๕ - บ้านแก่นทราย ตำบลรอบเมือง ความยาว ๖ กิโลเมตร ปีที่ก่อสร้าง ๒๕๔๐ เขตทางกว้าง ๘ -๑๕ เมตร
๓. ทางหลวงแผ่นดิน รอ.ถ.๑๐๘-๐๒ แยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๑๕ (บ.หนองคัน หมู่ที่ ๗) - บ้านค้อ หมู่ที่ ๖ ตำบลโนนรัง ความยาว ๒.๘ กิโลเมตร ปีที่ก่อสร้าง ๒๕๔๐ เขตทางกว้าง ๘ -๑๕ เมตร
๔. ทางหลวงแผ่นดิน รอ.ถ.๑๐๘-๐๓ แยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๑๕ - บ้านโนนสัน หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนรัง ความยาว ๒.๘ กิโลเมตร ปีที่ก่อสร้าง ๒๕๔๐ เขตทางกว้าง ๘ -๑๕ เมตร
๕. ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กภายในหมู่บ้าน ประมาณร้อยละ ๙๕

๕.๒ การไฟฟ้า มีการขยายเขตไฟฟ้าแสงสว่าง และขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตรในเขตพื้นที่ตำบลโนนร้องอย่างต่อเนื่อง ครบทั้ง ๙ หมู่บ้าน

๕.๓ การประปา

- มีระบบประปาบาดาลหมู่บ้าน จำนวน ๙ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๑-๙
- มีระบบประปาจากภูมิภาค(บางส่วน) จำนวน ๓ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๕,๖,๙

๕.๔ โทรศัพท์

ปัจจุบันทุกหมู่บ้าน ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นส่วนใหญ่

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ที่ทำการไปรษณีย์ที่ใกล้ที่สุด ได้แก่ อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ห่างจากตำบลโนนร้อง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ไปทางทิศเหนือ ประมาณ ๖ กิโลเมตร

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ราษฎรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๘๕ ประกอบอาชีพทำการเกษตรกรรมได้แก่ทำนา ปลูกข้าว ไร่ยาสูบข้าวโพดปลูกพริก(บ้านหนองแค หมู่ที่ ๘) ที่เหลือประกอบอาชีพส่วนตัวรับจ้างทั่วไป และมีธุรกิจเกษตรปลอดสารพิษ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ คือไร่ออนซอน จำนวน ๑ แห่ง

๖.๒ การประมง

ตำบลโนนร้อง

มีการประมงที่ขึ้นชื่อคือ บ่อตกปลา ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๑ บ้านโนนร้อง ตำบลโนนร้อง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด

๖.๓ การปศุสัตว์

ตำบลโนนร้อง มีการปศุสัตว์ คือ การเลี้ยงโค และการเลี้ยงสุกร ในทุกหมู่บ้านของ ตำบลโนนร้อง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด และการปศุสัตว์เพื่อธุรกิจในพื้นที่บ้านหนองแค หมู่ที่ ๘ จำนวน ๕ ฟาร์ม

๖.๔ หน่วยธุรกิจในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโนนร้อง

๑. มีร้านบริการทำผม เสริมสวย ในพื้นที่ จำนวน ๕ แห่ง
๒. มีรีสอร์ทในพื้นที่ จำนวน ๒ แห่ง
๓. ร้านซ่อมมอเตอร์ไซค์ จำนวน ๖ แห่ง
๔. ตู้เติมเงินออนไลน์ จำนวน ๑๐ แห่ง
๕. โรงสีข้าว(ขนาดชุมชน) จำนวน ๙ แห่ง
๖. ร้านเย็บผ้า จำนวน ๑ แห่ง
๗. อุ้ซ่อมรถยนต์ จำนวน ๕ แห่ง

๖.๕ ทรัพยากรการท่องเที่ยว

พื้นที่ตำบลโนนร้อง มีการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ศูนย์การเรียนรู้เกษตรปลอดสารพิษ คือ ไร่ออนซอน ผลิตสินค้าเพื่อส่งห้างสรรพสินค้าและเพื่อการส่งออก

๖.๖ อุตสาหกรรม

ตำบลโนนร้อง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ไม่มีอุตสาหกรรมในพื้นที่

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

- กลุ่มปศุสัตว์ (ฟาร์มไก่) (บ้านหนองแค ,บ้านโนนสัน)	๔	กลุ่ม
- กลุ่มเกษตร(บ้านหินตั้ง)	๑	กลุ่ม
- กลุ่มปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิต (บ้านหนองคัน)	๑	กลุ่ม

๖.๘ แรงงาน

ราษฎรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๘๕ ประกอบอาชีพทำการเกษตรกรรมได้แก่ทำนา ปลูกข้าว ไร่ยาสูบ ข้าวโพด ปลูกพริกและกระเทียมรวมทั้งฟักทองที่เหลือประกอบอาชีพส่วนตัวและรับจ้าง

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

มีจำนวน ๙ หมู่บ้าน และมีข้อมูลแหล่งน้ำเพื่อทำเกษตร ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	แหล่งน้ำการเกษตร	ร้อยละที่ใช้น้ำ	ปัญหาและอุปสรรค
๑	บ้านโนนรัง	๑. คลองชลประทานหนองหญ้าม้า ๒. หนองแวง	๒๐	- ไม่มีระบบส่งน้ำให้กับเกษตรกร ได้นำไปใช้
๒	บ้านโนนรัง	๑. หนองสินน้อย	๕๐	- ไม่มีระบบส่งน้ำให้กับเกษตรกร ได้นำไปใช้
๓	บ้านโนนสัน	๑. หนองตุ ๒. หนองบัว	๖๐	- ขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง
๔	บ้านหินตั้ง	๑. หนองเหล็ก	๑๐	- แหล่งน้ำตื้นเขิน - แนวเขตไม่ชัดเจน
๖	บ้านค้อ	๑. หนองเก่า	๑๐	- แหล่งน้ำตื้นเขิน - แนวเขตไม่ชัดเจน
๗	บ้านหนองคัน	๑. หนองกอง	๒๐	- แหล่งน้ำตื้นเขิน - แนวเขตไม่ชัดเจน
๘	บ้านหนองแค	๑. หนองแค	๔๐	- ไฟฟ้าการเกษตรไม่ครอบคลุม
๙	บ้านโนนสวรรค์	๑. คลองชลประทานหนองหญ้าม้า	๒๐	- ไม่มีระบบส่งน้ำให้กับเกษตรกร ได้นำไปใช้

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชน หมู่ที่ ๑-๙ นับถือศาสนาพุทธ โดยมีข้อมูล วัดและสำนักสงฆ์ ดังนี้

๑. วัดป่าโนนรัง	พื้นที่ตั้ง บ้านโนนรัง	หมู่ที่ ๑
๒. วัดโนนรังสุภที	พื้นที่ตั้ง บ้านโนนรัง	หมู่ที่ ๑
๓. วัดนิคมคณาเขต	พื้นที่ตั้ง บ้านโนนสัน	หมู่ที่ ๓
๔. วัดคันธาราม	พื้นที่ตั้ง บ้านค้อ	หมู่ที่ ๖

๘.๒ สำนักสงฆ์ ๘ แห่งได้แก่

๑. สำนักสงฆ์ป่าพันชาติ (ติดชลประทานหนองหญ้าม้า)	พื้นที่ตั้งบ้านโนนสวรรค์	หมู่ที่ ๙
๒. สำนักสงฆ์ดอนปู่ตาเมตตาธรรม	พื้นที่ตั้งบ้านค้อ	หมู่ที่ ๖
๓. สำนักสงฆ์ดอนปู่ตาบ้านโนนสัน	พื้นที่ตั้งบ้านโนนสัน	หมู่ที่ ๓
๔. สำนักสงฆ์ศิลาอาสน์	พื้นที่ตั้งบ้านหินตั้ง	หมู่ที่ ๔

๕. สำนักสงฆ์คันธารวิศิริสุข	พื้นที่ตั้งบ้านหนองคัน	หมู่ที่ ๗
๖. สำนักสงฆ์ป่าหนองแค	พื้นที่ตั้งบ้านหนองแค	หมู่ที่ ๘
๗. สำนักสงฆ์บ้านโนนสวรรค์	พื้นที่ตั้งบ้านโนนสวรรค์	หมู่ที่ ๙ (กลางบ้าน)
๘. วัดสวรรค์สามัคคีธรรมวนาราม	พื้นที่ตั้งบ้านโนนสวรรค์	หมู่ที่ ๙ (วัดหลวงปู่ใจ)

๘.๓ โบสถ์ ๒ แห่งได้แก่

๑. วัดป่าบ้านโนนรัง	พื้นที่ตั้ง บ้านโนนรัง	หมู่ที่ ๑
๒. วัดผ่นทนาราม	พื้นที่ตั้ง บ้านค้อ	หมู่ที่ ๖

๘.๔ ประเพณีและงานประจำปี

๑. ประเพณีแข่งขันเรือยาวและเรือประมงพื้นบ้านช่วง เดือน ตุลาคม – พฤศจิกายน
๒. ประเพณีออกพรรษา
๓. ประเพณีเข้าพรรษา
๔. ประเพณีฮีตสิบสองคองสิบสี่
๕. ประเพณีบุญผะเหวด

๘.๕ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

การผลิตเครื่องจักสานด้วยไม้ไผ่ เพื่อใช้ในชีวิตประจำวันภาษา อีสาน เป็น ภาษาท้องถิ่น

๘.๖ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกที่โดดเด่น คือเครื่องจักสานด้วยไม้ไผ่

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ : ตำบลโนนรัง มีแหล่งน้ำ จำนวน ๒ แห่ง ดังนี้

๑. น้ำบาดาล : ตำบลโนนรัง ได้นำทรัพยากรธรรมชาติ(น้ำ) มาใช้เพื่อเป็นน้ำต้นทุนในการผลิต
ประปา

๒. น้ำผิวดิน : ตามอ่างเก็บน้ำ หนองน้ำ เพื่อการเกษตรและปศุสัตว์

๙.๒ ป่าไม้ : ตำบลโนนรังมีทรัพยากรป่าไม้เล็กน้อย ประกอบไปด้วย ไม้ยางนา ไม้กะบาก

๙.๓ ภูเขา: -

๙.๔ คุณภาพทรัพยากรของธรรมชาติ : น้ำบาดาล ปริมาณบาดาลน้อย (อ้างอิงแผนที่ ทรัพยากรน้ำ)

๑. ทรัพยากรน้ำบาดาล : มีปริมาณน้อย
๒. ทรัพยากรป่าไม้ : มีปริมาณที่น้อยลง
๓. ทรัพยากรน้ำธรรมชาติ : ตำบลโนนรังมีทรัพยากรคลองชลประทานขนาดใหญ่แต่ไม่มีงบประมาณทำระบบส่งน้ำเพื่อการเกษตรให้กับประชาชนในพื้นที่

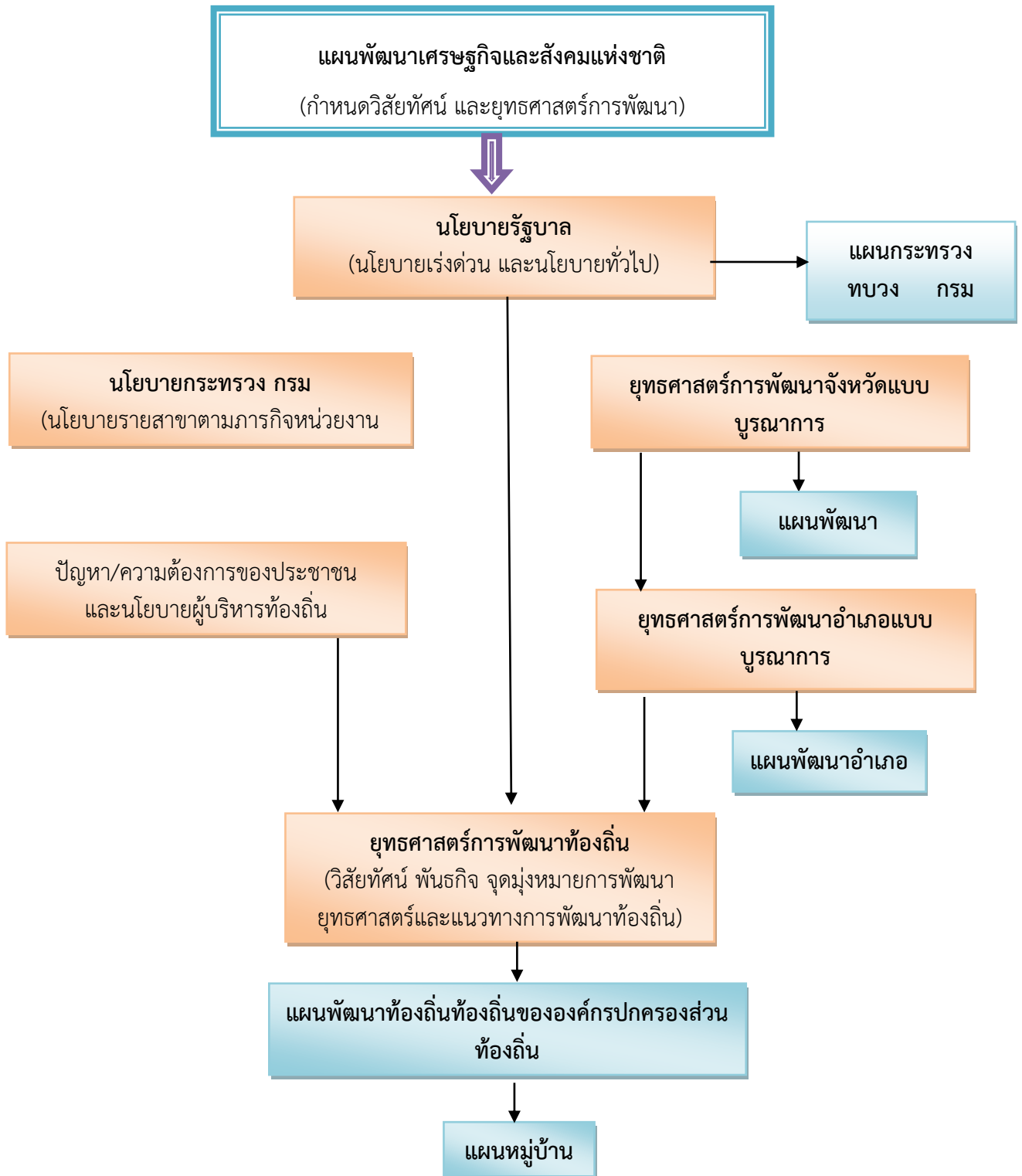
แหล่งน้ำที่สร้างขึ้นมีดังนี้

๑. น้ำบาดาล	จำนวน	๑๕	บ่อ
๒. หนองน้ำ+อ่างเก็บน้ำ	จำนวน	๘	หนอง

๑๐. อื่นๆ (ถ้ามี)

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ความเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนาท้องถิ่นกับแผนพัฒนาระดับต่างๆ

จะเห็นได้ว่า กลไกการเชื่อมโยงในการบูรณาการแผนดังกล่าว เป็นการเชื่อมโยงแผนพัฒนา หมู่บ้าน/ชุมชน เป็นแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อส่งให้อำเภอเข้าไปบูรณาการเป็นแผนพัฒนาอำเภอ และส่งต่อเพื่อบูรณาการเป็นแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และส่งต่อเพื่อบูรณาการเป็นแผนพัฒนาระดับประเทศต่อไป

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้ สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่ กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้ง คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้ง กำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะอัน ประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้าน การสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทาง สังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อ รับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อ ประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทย มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมา ได้ส่งผล ให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศใน กลุ่มบน ของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ ประเทศ ไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความ หลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการ ขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศ และสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ที่โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วย นวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและ สมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณสุข การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการ ให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหา ความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนา ประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกัน การวางกลยุทธ์ระยะ ยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความ ชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีปัญหาการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อม โทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนา ประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของ ประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความ ชัดแย้งทาง ความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่น ใน กระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่น สถาบัน หลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัย เด็กที่ ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศ ในมิติ ต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัด สวัสดิการเพื่อ ดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทาง สังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการ ขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและ เป็นประตูสู่ เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับ ประเทศเพื่อน บ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ ความสำคัญกับ ปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติ ที่อาจเป็น ประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชน กับ ประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่าง กลุ่ม ประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืน นอกจากนี้การขยายอิทธิพลและการเพิ่ม บทบาทของประเทมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้าย ขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กร ที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่ม เศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกกระบวน อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้าน อาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีที่ได้รับการ พัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยี

ปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วย ทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้อง มีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิการรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์ รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔ จะก่อให้เกิด โอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภครุ่นสูงวัยที่จะมีส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้ง การคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิต และการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติ เพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของ การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่ม ประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้าย ถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคง เป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมี แรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรง มากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิง ความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์เนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของการทำงาน และอาชีพ สาขาการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้าน อื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้าย อย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัว ต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาด และ

โรคอุบัติใหม่ ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบ ต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและ นวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยีโครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทาง เทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่ เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบัน และบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยง ต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่ เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมด ดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ข้างต้น เห็นได้ ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การ พัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้าน การพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงาน อย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนาที่มีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทย จำเป็นต้องมี ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถ รู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลาง ความ เปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบ การเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการ สาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทันโลก จากการพัฒนาต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐาน นโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตร และภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้าง คุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและ อาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและ ขยายความเป็น เมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและ กฎเกณฑ์ที่ เกี่ยวเนื่องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพ การแข่งขัน ที่สูงขึ้น และสามารถให้จุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อ การพัฒนา ประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาชาติในระดับ ภูมิภาคและ ระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิด การสร้างพลัง ทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะ ยกระดับมาตรฐาน และมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทย จำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทาง

การเมือง มีการ ส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะ พฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมี ความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้งานไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศ สิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชาธิรัฐเพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษ ชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์ แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและ ประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน และอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อม ระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและ ประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและ ภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงใน ทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราช และอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคง เป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดอง และความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมี ความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคง ของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่ กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จาก การพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานของ องค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลก และตลาด

ภายในประเทศ เพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกิน ความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมี คุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “**ประเทศไทยมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน**” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืน ของ

ทรัพยากรธรรมชาติ

- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อ

ความมั่นคง ของชาติ

(๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กร ภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ

- (๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า

- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่

๒๑

- (๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ

ทรัพยากรมนุษย์

- (๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนา

ประเทศ

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง

และการจัดการ ตนเอง

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ

สิ่งแวดล้อม

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้น

ความเป็นเมืองที่ เติบโตอย่างต่อเนื่อง

- (๕) พัฒนาความมั่นคง น้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการ

ภาครัฐ

- (๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และ

ให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

(๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย และเชื่อมโยงการ พัฒนาในทุกกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

- (๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กกลาง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุก

ภาคส่วนมีส่วนร่วม ร่วมในการพัฒนาประเทศ

- (๔) ภาครัฐมีความทันสมัย
- (๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรมมีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- (๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
- (๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญาทางในการพัฒนาประเทศต่อเนืองจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนี้ ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นาไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

- ๑.๑ หลักการ
- ๑.๒ จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒
- ๑.๓ ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๒. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

- ๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก
- ๒.๒ สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

- ๓.๑. วัตถุประสงค์

๓.๒. เป้าหมายรวม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตาม กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

- ๔.๑ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
 ๔.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
 ๔.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่าง
 ยั่งยืน
 ๔.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
 ๔.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่
 ความมั่งคั่งและ ยั่งยืน
 ๔.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติ
 มิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย
 ๔.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
 ๔.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
 ๔.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
 ๔.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๕. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ สู่การปฏิบัติ

- ๕.๑ หลักการ
 ๕.๒ แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒
 ๕.๓ การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

แผนการพัฒนาจังหวัดประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ จังหวัดร้อยเอ็ด**วิสัยทัศน์**

วิสัยทัศน์ เป็นเมืองผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดี มีการพัฒนาคนและการท่องเที่ยวยั่งยืน

วัตถุประสงค์ (Objective) / เป้าประสงค์

๑. เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนโดยการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การเพิ่มขีด
 ความสามารถในการแข่งขัน ในภาคเกษตร การค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด

๑. อัตราขยายตัวของ GPP เพิ่มขึ้น เฉลี่ย ๕.๕% ในปี ๒๕๖๑
 ๒. อัตราขยายตัวของ GPP ภาคเกษตร เพิ่มขึ้น เฉลี่ย ๕% ในปี ๒๕๖๑
 ๓. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๘% ในปี ๒๕๖๑
 ๔. จำนวนแปลง/ฟาร์มข้าวหอมมะลิได้รับการส่งเสริมเข้าสู่ระบบมาตรฐาน GPA ไม่น้อยกว่า
 ๑๐๐๐ แปลงต่อปี
 ๕. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTPO ไม่น้อยกว่า ๒๔ ในปี ๒๕๖๑

๒. เพื่อสร้างสังคมแห่งความมั่นคงและปลอดภัยและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในการเข้าถึง
 คุณภาพการให้บริการและการสาธารณสุขปลอดภัยที่มีคุณภาพ

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละที่ลดลงของครัวเรือนยากจนเป่าหมายที่มีรายได้น้อยกว่าเกณฑ์ จปฐ.(ร้อยละ ๕๐) ของปีที่ผ่านมา
๒. ค่าคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบระดับชาติ (O-Net) ของนักเรียนชั้น ม.๓ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ ในปี ๒๕๖๑
๓. ร้อยละสถานบริการสุขภาพที่มีคุณภาพมาตรฐาน (HA) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๐ ในปี ๒๕๖๑
๔. อัตราการกตายนายต่อการเกิดมีชีพ ลดลง ๑ ในปี ๒๕๖๑
๕. เพิ่มสัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคม (แรงงานในระบบและแรงงานนอกระบบ)
๖. จำนวนระบบสาธารณสุขปโภคได้รับการพัฒนาเพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และการให้บริการ ไม่ต่ำกว่า ๔๐ แห่ง ในปี ๒๕๖๑
๗. ร้อยละที่ลดลงของคดีอาชญากรรมไม่น้อยกว่า ๔ ในปี ๒๕๖๑

๓. อนุรักษ์ฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพ

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนพื้นที่ของป่าโทรมและพื้นที่สาธารณะประโยชน์ และพื้นที่เอกชนได้รับการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวปีละ ๑๐๐๐ ไร่ (๐.๓% ต่อปี)
๒. จำนวนปัญหามลพิษและปริมาณขยะได้รับการแก้ไขไม่น้อยกว่า ๔ แห่ง ในปี ๒๕๖๑
๓. จำนวนแหล่งพลังงานทดแทนในพื้นที่ได้รับการพัฒนาให้ได้มาตรฐาน ไม่น้อยกว่า ๔ ปี ในปี ๒๕๖๑
๔. จำนวนโครงการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของภาคประชาสังคม ได้รับการสนับสนุนไม่น้อยกว่า ๔ โครงการ ในปี ๒๕๖๑

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพการผลิตภาคการเกษตร ส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์/เป้าประสงค์

- สร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยเน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ในภาคเกษตร การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

กลยุทธ์

- ๑.๑ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูปสินค้าการเกษตรและสินค้าภาคอุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่า
- ๑.๒ พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานให้มีคุณภาพ
- ๑.๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน
- ๑.๔ ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้มีคุณภาพ
- ๑.๕ ส่งเสริมและยกระดับผลิตภัณฑ์ OTOP ให้ได้มาตรฐานเพื่อเพิ่มมูลค่าด้านการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างสังคมแห่งความมั่นคงและปลอดภัยและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในการเข้าถึงคุณภาพให้การบริการและการสาธารณสุขปโภคที่มีคุณภาพ

วัตถุประสงค์/เป้าประสงค์

- เพื่อสร้างสังคมแห่งความมั่นคงและปลอดภัยและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในการเข้าถึงคุณภาพให้การบริการและการสาธารณสุขปโภคที่มีคุณภาพ

กลยุทธ์

- ๒.๑ พัฒนาสถานบริการด้านสุขภาพภาครัฐและระบบการให้บริการที่มีคุณภาพ

๒.๒ ส่งเสริมการพัฒนาระบบการศึกษาให้ครอบคลุมในทุกด้าน สอดคล้องกับสภาพพื้นที่และความต้องการของประชาชน

๒.๓ พัฒนาระบบสวัสดิการโครงสร้างพื้นฐาน และความมั่นคงทางสังคม

๒.๔ ยกระดับคุณภาพในการรักษาความมั่นคงภายในและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒.๕ ยกระดับการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม เพื่อสร้างสังคมแห่งความสงบสุข

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์/เป้าประสงค์

- เพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพ

กลยุทธ์

๓.๑ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างครบวงจร

๓.๒ เพิ่มพื้นที่สีเขียว (Green Growth)

๓.๓ พัฒนาและส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน

๓.๔ สร้างการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนให้บริการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด

วิสัยทัศน์

“ท้องถิ่นร่วมใจพัฒนา การศึกษาได้มาตรฐาน สืบสานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีชื่อเสียงเรื่องหลักธรรมมาภิบาล บริการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน”

พันธกิจ

๑. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ การผังเมืองรวม และสาธารณูปโภคพื้นฐานให้กับประชาชน

๒. ส่งเสริมและยกระดับมาตรฐานการศึกษา

๓. ส่งเสริมการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่อย่างยั่งยืน

๔. ส่งเสริมและการพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งในพื้นที่ชุมชนและในภาพรวมของจังหวัด

๕. ส่งเสริมการอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

๖. ส่งเสริมการสร้างงาน การประกอบอาชีพของประชาชน และการพัฒนาฝีมือแรงงาน

๗. ส่งเสริมการสร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน การพัฒนาและใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๘. พัฒนาคูณภาพชีวิตประชาชนให้มีพละทานามัยที่สมบูรณ์ แข็งแรง มีสภาพแวดล้อมสิ่งที่ดี

๙. สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๑๐. ส่งเสริมการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน

๑๑. ส่งเสริมให้ประชาชนยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน

๑.๒ พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บ พัฒนาชลประทานและเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตรให้ครอบคลุมพื้นที่ และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑.๓ งานด้านผังเมือง การควบคุมอาคาร กำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย การป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย และการจราจร

๑.๔ การบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ส่งเสริมการสร้างความรู้ความตระหนักและการเรียนรู้ของประชาชนในการฟื้นฟู ป่าปลูก การป้องกันการบุกรุกป่าต้นน้ำและพื้นที่ลุ่มน้ำและป้องกันการชะล้างพังทลาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม

๒.๑ ส่งเสริมการพัฒนาคนทุกช่วงวัย สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ยกระดับคุณภาพการศึกษาทั้งในและนอกระบบ สืบทอดองค์ความรู้ ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.๒ พัฒนาประชาชนคนในตำบลให้ครอบครัวอบอุ่น ตรงชีวิตอย่างมีความสุข ใช้ชีวิตแบบพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมให้มีระบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น สนับสนุนชุมชนต้นแบบ

๒.๓ พัฒนาศักยภาพแรงงาน ทั้งแรงงานในระบบ นอกระบบ และแรงงานวิสาหกิจชุมชน ไปสู่แรงงานที่มีความรู้ มีฝีมือและความรู้เชี่ยวชาญ

๒.๔ พัฒนาสวัสดิการสังคม การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะและสภาพแวดล้อม การป้องกันและระงับการระบาดของโรคติดต่อ ป้องกันปัญหายาเสพติด ส่งเสริมสุขภาพพลานามัยของประชาชนและการเข้าถึงการรักษาของผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและประชาชนทั่วไป

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น

๓.๑ ส่งเสริมการลงทุน ส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นแก่คนในชุมชน ส่งเสริมการที่พึ่งพาตนเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓.๒ พัฒนาการท่องเที่ยวของตำบลให้เป็นพื้นที่การท่องเที่ยว สร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงเกษตรกรรมหรือการท่องเที่ยววิถีไทย ส่งเสริมอาชีพ การบริการ การผลิต การค้า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการของตำบล

๓.๓ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร ผลิตของกลุ่มอาชีพต่างๆ ส่งเสริมการใช้ปุ๋ยชีวภาพการลดต้นทุนการผลิต การใช้พลังงานทดแทน

๓.๔ พัฒนาระบบการผลิตและส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรม ให้เป็นเกษตรปลอดภัย สู่มาตรฐานสากลเกษตรอินทรีย์ เกษตรแปรรูป เกษตรอัตลักษณ์ท้องถิ่น เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสร้างนวัตกรรมใหม่เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๕ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและส่งเสริมการมีส่วนร่วม

๔.๑ ส่งเสริมประชาธิปไตย สนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตยภาคพลเมือง การพัฒนาศักยภาพผู้นำชุมชน เสริมสร้างวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย

๔.๒ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อแก้ปัญหา การปฏิรูป และการพัฒนาท้องถิ่นในทุกๆด้านอย่างต่อเนื่อง

๔.๓ บริหารแบบบูรณาการและแบบประชารัฐ ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ

๔.๔ สร้างความสงบ ความผาสุก ความมั่นคงในชีวิต อำนวยความยุติธรรม การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม การสร้างโอกาสในการเข้าถึงหรือได้รับสิทธิและสวัสดิการของรัฐอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม

๔.๕ ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานของ อปท. ให้มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐเพื่อให้ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ

๔.๖ เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภาครัฐ สร้างบุคลากรของ อปท. ให้เป็นคนดี คนเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

ยุทธศาสตร์แนวทางการพัฒนาตามแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนรัง

วิสัยทัศน์ (Vision)

“มุ่งสู่การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม การศึกษา สังคม การท่องเที่ยว เป็นองค์กรเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน นำพาเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ (Mission)

พัฒนา ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมถนนและทางเท้าให้ครอบคลุมพื้นที่ ก่อสร้างระบบจำหน่ายน้ำประปาให้เพียงพอได้มาตรฐานและทั่วถึง สนับสนุนการศึกษาให้เป็นเลิศทางวิชาการ ควบคู่กับการส่งเสริมจริยธรรม และการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมห่างไกลยาเสพติด พัฒนาคุณภาพชีวิต ให้ความรู้ด้านสุขภาพ ส่งเสริมสวัสดิการให้แก่ประชาชน มีการพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รักษาขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นให้ดำรงอยู่สืบต่อไป จัดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาเทศบาลและการบริการสาธารณะ จัดการแก้ไขปัญหาของชุมชน ปรับปรุงการบริหารงานเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ให้มีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใสและเป็นธรรม จัดตั้งศูนย์บริการร่วม เพื่อให้ประชาชนให้สะดวกรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้มีการบริการข้อมูลข่าวสารด้านอินเทอร์เน็ตให้กับพนักงาน ประชาชนเพื่อทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน

๑.๒ พัฒนาแหล่งน้ำดื่มและแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บ พัฒนาชลประทานและเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตรให้ครอบคลุมพื้นที่ และเพิ่มประสิทธิภาพบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑.๓ งานด้านผังเมือง การควบคุมอาคาร กำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย การป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย และการจราจร

๑.๔ การบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ส่งเสริมการสร้างความตระหนักและการเรียนรู้ของประชาชนในการฟื้นฟู ปลูกป่า การป้องกันการบุกรุกป่าต้นน้ำและพื้นที่ลุ่มน้ำและป้องกันการชะล้างพังทลาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม

๒.๑ ส่งเสริมการพัฒนาคนทุกช่วงวัย สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ยกระดับคุณภาพการศึกษาทั้งในและนอกระบบ สืบทอดองค์ความรู้ ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.๒ พัฒนาประชาชนคนในตำบลให้ครอบครัวอบอุ่น ตรงชีวิตอย่างมีความสุข ใช้ชีวิตแบบพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมให้มีระบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น สนับสนุนชุมชนต้นแบบ

๒.๓ พัฒนาศักยภาพแรงงาน ทั้งแรงงานในระบบ นอกระบบ และแรงงานวิสาหกิจชุมชน ไปสู่แรงงานที่มีความรู้ มีฝีมือและความรู้เชี่ยวชาญ

๒.๔ พัฒนาสวัสดิการสังคม การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะและสภาพแวดล้อม การป้องกันและระงับการระบาดของโรคติดต่อ ป้องกันปัญหายาเสพติด ส่งเสริมสุขภาพพลานามัยของประชาชนและการเข้าถึงการรักษาของผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและประชาชนทั่วไป

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น

๓.๑ ส่งเสริมการลงทุน ส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นแก่คนในชุมชน ส่งเสริมการที่พึ่งพาตนเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓.๒ พัฒนาการท่องเที่ยวของตำบลให้เป็นพื้นที่การท่องเที่ยว สร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงเกษตรกรรมหรือการท่องเที่ยววิถีไทย ส่งเสริมอาชีพ การบริการ การผลิต การค้า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการของตำบล

๓.๓ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร ผลิตของกลุ่มอาชีพต่างๆ ส่งเสริมการใช้ปุ๋ยชีวภาพการลดต้นทุนการผลิต การใช้พลังงานทดแทน

๓.๔ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและส่งเสริมการมีส่วนร่วม

๔.๑ ส่งเสริมประชาธิปไตย สนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตยภาคพลเมือง การพัฒนา ศักยภาพผู้นำชุมชน เสริมสร้างวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย

๔.๒ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อแก้ปัญหา การปฏิรูป และการพัฒนาท้องถิ่นในทุกๆด้านอย่างต่อเนื่อง

๔.๓ สร้างความสงบ ความผาสุก ความมั่นคงในชีวิต อำนวยความยุติธรรม การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม การสร้างโอกาสในการเข้าถึงหรือได้รับสิทธิและสวัสดิการของรัฐอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม

๔.๔ เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภาครัฐ สร้างบุคลากรของ อปท. ให้เป็นคนดี คนเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ	หน่วยงาน สนับสนุน
-----	------------	------	--------	-----------------------	----------------------

๑	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	บริการชุมชนและสังคม	แผนงานอุตสาหกรรมและโยธา	กองช่าง	อบต.โนนรัง
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	
๒	ด้านการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม	บริหารทั่วไป	แผนงานการศึกษา	สำนักปลัด	อบต.โนนรัง
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	สำนักปลัด	
		บริหารทั่วไป	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสังคมสงเคราะห์	สำนักปลัด	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด	
		การดำเนินงานอื่นๆ	แผนงานงบกลาง	สำนักปลัด	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสาธารณสุข	สำนักปลัด	
		บริการชุมชนและสังคม	รักษาความสงบภายใน	สำนักปลัด	

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบ	หน่วยงานสนับสนุน
๓	ด้านการพัฒนาด้านเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น	บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด	อบต.โนนรัง

		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการเกษตร	สำนักปลัด	
๔	ด้านการบริหารจัดการและส่งเสริมการมีส่วนร่วม	บริหารทั่วไป	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด	อบต.โนนรัง
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด	
รวม	๔ ยุทธศาสตร์	๓ ด้าน	๑๑ แผนงาน	๒ สำนัก/กอง	